

ampak tudi za vaše družine, katerih pravice ste dolžni braniti.

Kdor glasuje za nasprotnike ali kdor v svoji zanikernosti sploh ne glasuje, izdaje s tem svoj narod: vsakemu pa bode odpuščeno, le izdajalcem nikdar.

Možje, katere vam bomo priporočali, so vaše krvi, so vašega stanú, ki z vami čutijo, ter so pripravljeni vse žrtvovati, da vam priboré vaše pravice, ter vas obvarujejo visokih doklad in propasti, katero vam pripravlja nasprotna stranka.

Sveta dolžnost vas kliče, da pridete vsi volit in da glasujete složno za naše kandidate.

Volilci, pokažite toraj, da še živé ponosni Goričani, da so še Slovenci gospodarji v prelepah slovenskih gorinah, katere bi si tuji radi prisvojili. Pokažite, da ste vredni sinovi nekdanjih očetov, ki so tako krepko branili svoj narod in svoje koristi, da je ves slovenski narod ponosno gledal na nje.

Bodite svoji, bodite možje, pridite gotovo že pol ure pred napovedano uro v gostilno g. Poliča, da od ondot gremo skupno na volišče h g. Sarnicu ter volite složno, kakor vam zapoveda narodna čast.

Bodite složni in zavedni naj dramí in spodbuja omahljivca in zmaga bo častna, bo Vaša!
Rodoljubi.

Kako si more kmet, in kako mu morejo drugi pomagati?

(Dalje.)

V ta namen se naj vzeme en polovnjak (pet velikih veder), naj se mu zbije eno dno ali pa se vzame kak čeber, ki drži en polovnjak; 24 ur, preden se rabi tekočina, se napolni polovnjak do polovice z vodo in vrže vanjo 5 kil stolčenega bakrenega vitriola, in ta mešanica se naj večkrat na den premeša. 3 ure prej, ko se rabi ta tekočina, naj se pogasi 5 kil čistega apna, in naj se to ugašeno apno izsiplje v oni polovnjak z bakrenim vitriolom, in vse vkup se naj dobro premeša. Kar še manjka, da polovnjak ni poln, naj se dopolni zdaj z vodo. Vzeti se mora natančno 5 kil vitriola in 5 kil apna. S to tekočino se morajo trte 2—3 krat v letu poškopiti. In sicer prvokrat pred cvetom okoli 1—15. junija, drugokrat julija, in dobro je, če se še tretjekrat, okoli polovice avgusta, škropi. Kedar solnce vroče peče, se ne sme škropiti, pač pa se sme ob oblačnih dnevih celi den škropiti. Drugače, ob solčnih dneh tedaj le zjutraj in zvečer, ob času, ko solnce ne peče.

Važno je tudi, da se vzeme dobra brizgalnica, ki tekočino dobro po perji razprši. One, ki imajo puto iz lesa, so boljše, kakor plehnate zato, ker vitriol železo in pleh hitro prejé. Mora se še paziti na to, da se tekočina v polovnjaku

vsakokrat do dobrega premeša, preden se puta ž njo v novič napolni.

Veščaki priporočajo brizgalnico zoper peronosporo, kakor jo izdeluje gospod Planinšek na Ptuju. To orodje velja na Ptuju 20 fr. in je prav dobro. Zamore s tem en delavec v enem dnevu en oral vinograda poškopiti in je za to delo zadosti 200 litrov popisane tekočine. Stroški tedaj za tekočino znašajo za en oral, če se trikrat škropi, okoli 4 fr.

V Ptujskem okraju si je že več občin skupno naročilo bakreni vitriol naravnost iz tovarne (fabrike), in so ga tako po najnižji ceni dobili.

Dobro je, če se 5—6 manjših posestnikov združi in si ti skupno naročijo brizgalnico.

Omeniti je še treba cene za bakreni vitriol, ki znaša okoli 40 kr. za en kilo in pa, da je ta modra ali plava sol hud strup, in se ima tedaj ž njim vsestransko varno ravnati, da se kakšna škoda ne zgodi. Posebno se ne sme pozno škropiti, ko so jagode že debele, ker bi takšno grozdje zastrupljeno bilo. Zgodilo se je že bojda, da so ljudje od takega grozdja zboleli in celo umrli.

Če se pa pazi na omenjena pravila škropljenja, bode grozdje zdravo in dalo v jeseni dobro kapljico, če kakšna druga nesreča ne pride.
(Konec prih.)

Gospodarske stvari.

O zalivanji mladih dreves.

Kakor hitro je drevo vsajeno, naj se dobro zalije, da se zemlja prileže koreninam in dobi potrebno vlažnost. To zalivanje je važno za rast mladega drevesa. Pozneje, če suša nastopi, naj se zalije drevo zvečer, ko se je zemlja že shladila, ali pa zjutraj. Za to zalivanje se mora vzeti voda, ki se je čez den na prostem nekaj segrela, ker z mrzlo studenčnico ne velja zalivati. Drevje bi se prehladilo. Tudi prepogosto se ne sme zalivati, temveč vsak teden po edenkrat (ob času suše).

Opomba. V predzadnji številki se mora brati ena sorta: Olivier de Serre, kar se pravi: Serska (francoska) oljka. Ta hruška se priporoča kot posebno fina in počaka do pozne zime. Priporočajo jo zvedeni štajarski sadjerejci.

M. S.

Krave in njih mleko.

Večkrat se vpraša, koliko je naj krava stara, da ima največ mleka. Na to vprašanje se ne da na tenko in za vse krave enako odgovoriti, vse eno pa si posname človek lahko iz te-le poskušnje odgovor. V neki graščini so imeli lani 7 dojnih krav in sicer razno starih.

Krava belka je bila 2½ leta stara in je

dala celo leto 1915 litrov mleka, tedaj ga je bilo na vsak dan 6·22 litrov. Sivka je štela tudi 2½ leta, dala pa je v celem letu 2130 litrov mleka ali 7·7 litrov na dan. Dimka je bila 4 leta stara, mleka pa je imela 3165 litrov v letu ali 8·7 litrov na dan. Plavka je štela 6 let in je imela mleka v celem letu 3305 litrov, torej na dan 9 litrov. Rmenka je bila tudi 6 let stara, namolzli so iz nje 4180 litrov mleka, vsak dan po 12 litrov. Pramka je stala že v 12. letu, mleka pa je bilo od nje 3258 litrov ali 8·9 litrov na dan.

Iz tega se razvidi, da daje krava od 4. do 10. leta največ mleka, potem pa jemlje mleko nazaj. Temu pa se ni čuditi, saj krava ne doseže sploh, če se vzame poprek, čez 15 let. Razumeje se, da mora dobiti krava tudi klaje, ki je kaj vredna, ako čemo od nje obilo in dobrega mleka.

Sejmovi. Dne 10. aprila v Novi cerkvi in na Bregu v Ptuji. Dne 12. aprila v Dobji in v Poličanah (za svinje). Dne 14. aprila v Vojniku, pri sv. Lenartu v slov. gor. in v Rogatci. Dne 16. aprila v Imenem za svinje, v Spielfeldu in na Vranskem. Dne 17. aprila v Kapelah.

Dopisi.

Iz Maribora. (Konfiskacija. Tatje. Voda.) Prva izdaja današnje številke je ostala v rokah c. kr. okr. glavarstva in sicer za voljo dopisa od sv. Vršana pri Ptuji. Da ne trpe naši bralci škode, priredili smo drugo izdajo, izpustivši zasežene vrste dopisa. — Tatov, ki so vlomili v noči od 6. na 7. aprila v pisarno vinotržcev Pugel in Rossmann v našem mestu, še gosposka nima. Tacih tičkov ujeti ni tako lahko. Ukradli pa so poštne znamke za 100 goldinarjev, 2 cekina in še nekaj srebrnih denarjev. Eden izmed drznih tatov se je vrezal v roko, ko je segel skoz okno. Mogoče, da ga tedaj izda njegova rana. — V našem mestu imamo veliko studentov in v njih še precej dobro vodo in če je v katerem ni, kriv je tega le hišni gospodar, ki ne skrbi za snaženje studentov. Čudimo se pa zato, da se v novem času peča nekaj naših mož z vprašanjem, odkod da naj dobi mesto vode, kedar si napravi vodotok. Ljudem, ki plačujejo mestno priklado, to ne gre v glavo in sploh je pri njih še misel, da mestu ni treba vodotoka, najmanj pa je treba beliti si za to glavo gospodi, ki ne šteje ničesar v mestno kaso.

Iz Preborja. (Spomin blage žene. Dne 27. febr. t. l. so zvonovi s prijaznega hriba naše farne cerkve tako tužno doneli čez dol in

plan: ta dan pokopali smo namreč truplo rajne gosposke Marije Vrečko, matere tuk. cerkvenega ključarja. Čudno naključje je bilo res isti teden: v nedeljo po noči je nagloma umrla žena enemu cerkvenemu ključarju (Tomažu Kotnik), ter je bila v torek pokopana in isti dan zvečer je umrla rajna Marija Vrečko. Vrečkova hiša v Žegru je pa tudi znana po naši domovini; v tej hiši je tekla zibelka rajnemu preč. g. Celjskemu opatu, Ant. vitezu Vrečko in izmed 6 sinov rajne blage žene so trije doktorji, namreč: c. kr. okrajni šolski nadzornik dr. Andrej Vrečko, profesor na Celjski gimnaziji, dr. Josip Vrečko, dobro znan odvetnik v Celji in dr. Franc Vrečko pri c. kr. deželni sodnici na Dunaji; najmlajši Jakob Vrečko je letos osmošolec na Celjski gimnaziji, Mihael Vrečko je uradnik v Celji in Martin Vrečko je gospodar doma, cerkven. ključar, šolski ogleda in ud občinskega in šolskega odbora; hči Marija je omožena na Lahovem domu v Dobjem, domače fare. Koliko sta se morala pač rajna blaga stariša truditi, koliko žrtvovati, preden sta videla svoje otroke v tako častnih, imenitnih službah, to pač blagi čitatelj razumeš, posebno ako imaš sinove v višjih šolah. Ginljivo je bilo pa tudi videti, koliko so se sedaj tudi hvaležni sinovi trudili, da bi bolnej materi podaljšali ali vsaj nekaj časa še ohranili življenje, a Bog je drugače sklenil, ter je poklical rajno sprejet in živat toli zaslužno plačilo! Ko se je žalostna novica o smrti rajne izvedela, hiteli so hvaležni sinovi in hči sicer potrtega a ljubečega srca, da še enkrat — zadnjokrat vidijo, ter pokropijo mili obraz najdražjega, kar ima človek na zemlji — rajne matere.

(Konec prih.)

Od Slatine. (Nemška šola.) V naši občini so nam naši velikaši, tisti, ki so, kakor je že bilo v vašem listu rečeno, večkrat zavozili, vložili pred štirimi leti temeljni kamen za deklško šolo ali kakor ji je ime „Deutsche Volks-Schule.“ — Pri njihovem imenitnem delu sem bil jaz navzoč, ker sem moral iti rad ali nerad tje, kjer so možnarji pokali in tje, kjer je godba svirala, da se prepričam, kaj da je posebnega. Tam je nek mali gospodek, o katerega velikanskih zaslugah sem že veliko slišal in bral, neko pergamentno pismo ali „oslovo kožo“ izpotegnul ter svojim nemškim bratom prečital, se ve, da po nemški, po tem pa jo je v puščo zapečatil in v votlino temeljnega kamena položil. Ljudi je bilo zares veliko, ali Nemcev prav malo, pa čital je le vse, se ve, da po nemški. Med poslušalci je bilo veliko ljudi, ki nemščine ne razumejo, vendar sem slišal govoriti: ta je dober (oj, oj!) govornik, ta nam je dobro in lepo povedal. Po tem obredu sem šel v Slatino na vrček piva. Tam se pa pogovarjam z velikim Nemcem J. O. On je tudi poleg bil